

4/2018

Датски съвет
за бежанците

Ministry of Immigration
and Integration

The Danish
Immigration Service

**Министерство на
имиграцията и
интеграцията**
Датска имиграционна
служба

ИРАН

Домашни църкви и лица, сменили религията си

Съвместен доклад на Датската имиграционна служба и Датския съвет за бежанците, базиран на интервюта в Техеран, Иран, Анкара, Турция и Лондон, Великобритания, от 9 септември до 16 септември 2017 г. и от 2 октомври до 3 октомври 2017 г.

Копенхаген, февруари 2018 г.

Датска имиграционна служба

Рейсгед [Ryesgade] № 53

2100 Копенхаген Ø

Телефон: 00 45 35 36 66 00

Интернет страница: www.newtodenmark.dk

Електронна поща: us@us.dk

Съдържание

Отказ от отговорност	2
Методология.....	3
1. Домашни църкви и лица, сменили религията си	5
1.1 Контрол върху домашните църкви и лица, сменили религията си.....	5
1.2 Последващи действия на органите в случаи, свързани с членове на домашни църкви и лица, сменили религията си	6
1.3 Неотдавнашни съдебни дела, свързани с домашни църкви и лица, сменили религията си.....	9
Приложение А: Източници, с които са проведени консултации	12
Приложение Б: Бележки от срещите	13
Среща с чужденец, който взаимодейства с християни в Иран	13
Среща с източник в Иран, който е добре информиран за християните	14
Среща със Западно посолство (1).....	16
Среща със Западно посолство (2).....	18
Среща със Западно посолство (3).....	18
Среща със Западно посолство (4).....	20
Среща с „Амнести интернешънъл“	21
Среща с анонимен правен източник.....	23
Среща с анонимен източник	23
Среща със Заместник-генералния директор на Върховния съвет за правата на човека и съдебното сътрудничество, Иран.....	26
Среща със Заместник-генералния директор, Главна дирекция по правата на човека и жените, Министерство на външните работи, Иран	28
Среща с Международната организация по миграция.....	29
Среща с „Мидъл ийст кънсърн“	30
Среща с „Мидъл ийст кънсълтънси сървисиз“	34
Приложение В: Задание	37

Отказ от отговорност

Този доклад е написан в съответствие с методологията на ЕСПОУ за Доклади за страна на произход.¹ Докладът се основава на одобрени бележки от срещи с внимателно подбрани източници. В доклада се използват изказванията на източниците, като всички изявления се цитират.

Този доклад не е и не претендира да бъде подробно или изчерпателно изследване на всички аспекти на проблемите, разгледани в него, и трябва да се използва друга налична информация, за да се изгради преценка за домашните църкви и лица, сменили религията си в страната на произход, включително за контрола върху домашните църкви и лицата, сменили религията си, последващите действия на властите в случаи, свързани с членове на домашни църкви, и наскоро провели се съдебни дела, свързани с домашни църкви и лица, сменили религията си.

Настоящият доклад не съдържа препоръки или политически анализи. Информацията в доклада не отразява непременно мнението на Датската имиграционна служба или Датския съвет за бежанците.

Освен това този доклад не е окончателен по отношение на определянето или обосноваването на всяка конкретна молба за получаване на статут на бежанец или на убежище. Използваната терминология не следва да се разглежда като указваща конкретна правна позиция.

¹ Европейски съюз: Европейска служба за подкрепа в областта на убежището (ЕСПОУ), Методология на ЕСПОУ за информационен доклад за страна на произход, 10 юли 2012 г.

Методология

Настоящият доклад е резултат от съвместната мисия, проведена от Отдела за информация за страна на произход на Датската имиграционна служба (ДИС) и Датския съвет за бежанците (ДСБ) в Техеран, Иран и Анкара, Турция от 9 септември до 16 септември 2017 г. и последващо посещение в Лондон, Великобритания от 2 октомври до 3 октомври 2017 г.

Целта на мисията беше да събере актуализирана информация по пет пункта, които се повтарят при дела, засягащи иранци, търсещи убежище в Дания:

- съдебни въпроси
- отношения извън брака в Иран и бракове без приемане от семейството
- въпроси, отнасящи се до лица от етнически малцинства (кюрди и араби ахвази)
- домашни църкви и лица, сменили религията си
- набиране на хора за войната в Сирия.

Настоящият доклад се фокусира върху домашните църкви и лицата, сменили религията си, включително контрола върху домашните църкви и лицата, сменили религията си, последващи действия на властите в случаи, свързани с членове на домашни църкви, както и наскоро проведени съдебни дела, свързани с домашни църкви и лица, сменили религията си. Констатациите по отношение на четирите други въпроса са отчетени в отделни доклади.

Заданието за мисията беше съставено съвместно от ДИС и ДСБ, след консултация с Датския съвет за обжалване от бежанци, както и с консултативна група за страна на произход („Referencegruppen“).² Заданието е включено в края на доклада (Приложение В).

В рамките на изготвянето на този доклад делегацията се консултира с 10 източника в Техеран, включващи представители на иранските власти, дипломатически представителства, два източника с познания за християните в Иран, международна организация, както и правен източник. Датското посолство в Техеран предостави ценна помощ при идентифицирането на някои от лицата за контакт, намиращи се в Техеран, които са свързани със заданието. Посолството на Дания предостави помощ по време на мисията в Техеран, а в срещите в Техеран участва и служител от посолството. Поради ограничения достъп до източници в Иран, делегацията се опита да се консултира и с четири източника извън Иран - консултантска агенция, международна организация и организация за християнско застъпничество със седалище в Лондон и анонимен източник, разположен в Анкара.

Интервюираните източници бяха избрани от делегацията въз основа на техния професионален опит, заслуги и опит, свързани с мисията.

² Групата включва Датския бежански съвет, „Амнести интернешънъл“ в Дания, Датски институт за човешки права, Датския институт срещу насилието „Дигнити“, представители на две християнски организации („Еуропамисионен“ [“Europamissionen”] и „Обне Дьоре“ [“Åbne Døre”]), Директора на националната полиция и Датската адвокатска и правна общност (представляваща адвокатите по въпросите на убежището).

Източниците, с които са проведени консултации по време на мисията в Техеран, Анкара и Лондон, са изброени в Приложение А, като всички интервюта са проведени на английски език.

Източниците са попитани как може да бъдат посочени в доклада. Повечето източници са пожелали различна степен на анонимност с цел дискретност и поддържане на приемливи условия на труд. Всички източници са посочени в доклада по тяхна собствена молба.

Лицата за контакт бяха информирани за целта на мисията и факта, че техните изявления ще бъдат включени в публичен доклад. Бележките от срещите с източниците бяха изпратени до тях за одобрение и изменение, което им даде възможност да предложат корекции на изявленията си. Всички източници, с изключение на един,³ са одобрили изявленията си. Източникът, чиито изявления не са одобрени, не изпрати отговор преди финализирането на доклада, въпреки че с него е осъществен контакт няколко пъти. Тези бележки са включени в доклада в препратения формуляр.

Два дипломатически източника, с които са проведени консултации в Техеран, предоставиха основна информация за доклада, но бележките от тези срещи не бяха включени в доклада, съгласно желанието на източниците. В допълнение, делегацията се среща с Националния институт за изследване на населението в Иран, който предостави основна информация, която не е пряко свързана със заданието. И накрая, делегацията проведе посещение от учтивост в отдела за консулски въпроси в Министерството на външните работи на Иран. Записите от тези две срещи също не са включени.

Докладът е синтез на изявленията на източниците и заради това не включва всички подробности и нюанси на всяко изявление. В доклада се полагат грижи за възможно най-точно и прозрачно предаване на позицията на източниците. Изявленията на всички източници, отнасящи се до темите на доклада, са извлечени от пълните бележки от срещите с всеки от тези източници, включени са в доклада и са посочени в Приложение Б към него.

Абзаците на бележките от срещите в Приложение Б са получили последователни номера, които се използват в доклада, когато се споменават изявленията на източниците в бележките под линия. Целта е да се улесни намирането на точното място на изявление във всяка бележка.

Проучването и редактирането на този доклад беше завършено до началото на януари 2018 г. Докладът е достъпен на уебсайтовете на ДИС, <https://www.nyidanmark.dk/da/Ord-og-begreber/US/Asyl/Landerappporter/> и на ДСБ, <https://flygtning.dk/nyheder-og-fakta/publikationer/rappporter> и по този начин са на разположение на всички заинтересовани страни в процеса на определяне на статута на бежанец, както и на широката общественост.

³ Заместник-генерален директор на Върховния съвет за правата на човека и съдебното сътрудничество, Иран

1. Домашни църкви и лица, сменили религията си

1.1 Контрол върху домашните църкви и лицата, сменили религията си

Трудно е властите да контролират домашните църкви, тъй като те са разпръснати, не са структурирани и не са известни.⁴ Затварянето на църкви, свързани с „Асамблеята на Бога“ през 2013 г., доведе до разпространението на домашните църкви, тъй като хората, които преди това са посещавали църковните служби, след това са започнали да ходят в домашни църкви.⁵ Един от източниците отбелязва, че домашните църкви са доста разпространени в Иран и техният брой нараства. Според източника, нарастващият брой домашни църкви показва, че те имат възможност за действие, въпреки че са незаконни.⁶ Властите се опасават от разширяването на явлениято „домашни църкви“ в Иран.⁷

Властите използват информатори, за да проникнат в домашните църкви.⁸ Проникващите лица са идентифицирани и подбрани от властите.⁹ За да се предотврати проникването и намесата, домашните църкви се организират като мобилна група, състояща се от малък брой хора.¹⁰ Източник посочва, че предотвратяването на външното проникване е трудно, тъй като властите използват информатори, които се преструват, че са лица, сменили религията си.¹¹ Един от източниците обясни, че стратегия на властите е да наблюдават или арестуват и освобождават членове на домашни църкви, за да ги превърнат в информатори. Органите биха могли да използват информация за личната история на лицето, за да оказат натиск върху него.¹²

Домашните църкви се наблюдавани от властите.¹³ Ако властите получат доклад за конкретна домашна църква, те ще започнат процес на мониторинг, отбелязва един от източниците. Властите обаче няма да действат незабавно, тъй като искат да събират информация както за членовете, така и за това кой какво прави в общността.¹⁴ Процъфтяващите домашни църкви са в по-голяма опасност, тъй като властите възприемат тези църкви като по-голяма заплаха.¹⁵ Дали властите ще се намесят зависи от дейността на домашната църква и от размера на групата.¹⁶ Източник съобщи, че домашните църкви са систематично претърсвани.¹⁷

Няма настъпили наскоро съществени промени в контрола на властите върху домашните църкви.¹⁸

⁴ Анонимен източник: 65; източник, който е добре информиран за християните: 18; западно посолство (1): 24

⁵ Анонимен източник: 65; „Мидъл ийст кънсърн“ [Middle East Concern]: 104

⁶ Западно посолство (4): 45

⁷ Източник в Иран, който е добре информиран за християните: 18

⁸ Анонимен източник: 73; „Мидъл ийст кънсърн“: 104

⁹ Анонимен източник: 73; „Мидъл ийст кънсърн“: 104

¹⁰ Анонимен източник: 66; източник, който е добре информиран за християните: 18

¹¹ „Мидъл ийст кънсърн“: 104

¹² Анонимен източник: 73;

¹³ „Амнести интернешънъл“: 50; източник, който е добре информиран за християните: 17; анонимен източник: 65

¹⁴ Анонимен източник: 69, 73

¹⁵ „Мидъл ийст кънсърн“: 110; анонимен източник: 67, 69

¹⁶ „Амнести интернешънъл“: 50

¹⁷ Източник в Иран, който е добре информиран за християните: 17

¹⁸ Западно посолство (3): 35; анонимен източник: 78; западно посолство (1): 27

Един от източниците посочи, че е налице промяна в наблюдаването от страна на властите на социалните медии и онлайн дейностите.¹⁹ Друг източник добавя, че се осъществява широко наблюдение на телекомуникациите и електронните комуникации, ако даден християнин е привлякъл интереса на властите. Някои ключови думи служат като основа за електронното наблюдение, например „църква“, „Исус“, „християнски“ и „кръщение“.²⁰ Тъй като е добре известно, че властите подслушват телефони, членовете на домашните църкви са предпазливи и изключват телефоните си много преди да стигнат до мястото си за среща.²¹ Освен това властите са по-добре информирани за дейности, заплашващи установената система.²²

Има промяна в начина, по който иранските власти възприемат християните като цяло. Промяната е започнала след зелената революция през 2009 г., тъй като се възприема, че християните привнасят идеи за свобода.²³

Не е известно до каква степен иранските власти имат капацитет за наблюдение. Властите не наблюдават постоянно всички; това, което властите искат, е да създадат страх сред хората за това, че те са наблюдавани през цялото време, подчертава един от източниците.²⁴

1.2 Последващи действия на органите в случаи, свързани с членове на домашни църкви и лица, сменили религията си

Съседите, които са узнали за необичайни дейности около къща, могат да доведат до разкриване пред властите на домашна църква.²⁵ Чужденец, който си е взаимодействал с християни в Иран, добави, че властите нямат друга възможност да разберат за дадена домашна църква, тъй като членовете ѝ са дискретни.²⁶

Малко вероятно е някой да докладва на властите за член на семейството си, сменил религията си.²⁷ Това обаче се случва в случаи, когато членът на семейството е държавен служител или чийто професионален и/или социален статус е засегнат от това, че членът на семейството му е християнин.²⁸ Един от източниците добави, че много семейства са верни на режима и имат член на семейството, член на Базидж. Ако в семейството има деца, те биха могли също така да информират учителите си в училище за дейности в дома си.²⁹

¹⁹ Западно посолство (3): 35

²⁰ „Мидъл ийст кънсърн“: 103

²¹ Анонимен източник: 66

²² Западно посолство (3): 35

²³ Чужденец, който взаимодейства с християни в Иран: 2

²⁴ Анонимен източник: 80

²⁵ Чужденец, който взаимодейства с християни в Иран: 7; западно посолство (3): 39; анонимен източник: 74; западно посолство (1): 26

²⁶ Чужденец, който взаимодейства с християни в Иран: 7

²⁷ „Мидъл ийст кънсърн“: 112; западно посолство (1); 26; чужденец, който взаимодейства с християни в Иран: 6

²⁸ „Мидъл ийст кънсърн“: 112

²⁹ Анонимен източник: 75

Властите атакуват главно ръководителите на домашните църкви, а след това - членовете им и лица, сменили религията си.³⁰ Други два източника посочват, че властите атакуват както ръководителите на домашните църкви, така и членовете им.³¹

Типичният модел на нападение е чрез арестуването и освобождаването на ръководителите на домашните църкви, тъй като властите искат да отслабят съответната домашна църква. Обикновените членове на домашни църкви също рискуват да бъдат арестувани.³² Въпреки това, те са освобождавани, при условие, че не са насочили към смяна на религията си. Ако тези лица спрат процеса на смяна на религията си, властите ще спрат да събират информация за тях, добавя източник. Един от източниците спомена, че може да е възможно едно арестувано лице, сменило религията си, да излезе от ареста след плащане. Източникът добави, че дори и да е известно, че човекът е бивш мюсюлманин, сменил религията си, дали ще бъде освободен зависи от размера на платената сума.³³ Дали член на домашна църква ще бъде преследван зависи и от провежданите от него дейности и от това дали е известен в чужбина, отбелязва същият източник.³⁴ Обикновените членове на домашни църкви рискуват да бъдат викани за разпит редовно, тъй като властите искат да ги тормозят и да ги сплашват, обясни един от източниците.³⁵

Ако член на домашна църква бъде арестуван за първи път, той/тя обикновено бива освободен/а в рамките на 24 часа. Ако бъде задържан в затвора, той/тя ще получи обвинение в рамките на 24 часа и ще се яви в съда в рамките на десет дни, споменава източник.³⁶

Смяната на религията и анонимният живот като човек, преминал към християнска религия, сами по себе си не водят до арест,³⁷ но ако смяната на религията е последвана от други дейности, като например смяната на религията на други хора и тяхното обучение, случаят е различен;³⁸ същото важи и ако членовете на семейството му издадат сменилия вярата си пред властите.³⁹ Един от източниците подчертава, че ако едно лице, сменило религията си, не подтиква други или не рекламира домашна църква, властите няма да знаят за него.⁴⁰ „Мидъл ийст кънсърн“ обаче не смята живота като християнин в анонимност за устойчив, тъй като в този случай лицата, сменили религията си, трябва да лъжат за нея и да действат срещу своята религия.⁴¹ „Амнести интернешънъл“ добави, че смяната на религията може да бъде разкрито на околните общности, ако лице, сменило религията си, не участва в ислямски събития, тъй като много и социални норми и културни дейности са свързани с исляма.⁴²

³⁰ Източник, който е добре информиран за християните: 18; анонимен източник: 67

³¹ „Амнести интернешънъл“: 51; „Мидъл ийст кънсърн“: 105, 109

³² Анонимен източник: 67; „Мидъл ийст кънсърн“: 105

³³ Западно посолство (1): 26

³⁴ Анонимен източник: 68, 69

³⁵ „Мидъл ийст кънсърн“: 109

³⁶ Анонимен източник: 71

³⁷ Международна организация по миграция: 100; Западно посолство (3): 37; западно посолство (4): 47; анонимен източник: 75, 77; западно посолство (1): 30

³⁸ Западно посолство (3): 37; анонимен източник: 77; чужденец, взаимодействащ с християни в Иран: 8; западно посолство (1): 30

³⁹ „Мидъл ийст кънсърн“: 112; анонимен източник: 75

⁴⁰ Западно посолство (3): 34

⁴¹ „Мидъл ийст кънсърн“: 125

⁴² „Амнести интернешънъл“: 57

Хора, сменили религията си, които разкажат на семейството си за смяната на религията, рискуват да изпаднат в беда; те рискуват отлъчване и заплахи от семейството, които биха могли да мислят, че членовете на семейството, които са сменили религията си, ще създадат проблем за тях.⁴³ Според един от източниците много от тях не казват на семействата си за смяната на религията.⁴⁴

Няколко източника разгледаха въпроса за сменените религии си иранци, връщащи се от Европа. Според два източника връщащите се лица, сменили религията си, които не извършват дейности, свързани с християнството при завръщането си, няма да представляват интерес за властите.⁴⁵ „Мидъл ийст кънсърн“ разграничава дали за лице, сменило религията си, се е знаело, преди да напусне Иран, или не; връщането ще доведе до проблеми, ако лицето, сменило религията си, е било известно на властите преди напускането на страната. Ако е обратното, връщането в Иран няма да доведе до проблеми.⁴⁶ Лица, сменили религията си, които обявяват това публично, могат да срещнат сериозни проблеми.⁴⁷

Ако лице, сменило религията си, което се е върнало, говори много открито за смяната в социалните медии, включително „Фейсбук“, властите биха могли да разберат за него и да го арестуват и разпитват при завръщането му.⁴⁸ Западно посолство (3) заяви, че последващият процес ще зависи от информацията, дадена от връщащите се на властите. Посолството не смята, че лицата, сменили религията си, ще получат тежко наказание, ако не са на висок пост и не участват в разпространяването на християнството или в дейности, които се възприемат като заплаха за националната сигурност.⁴⁹

Обявяването на смяната на религията във „Фейсбук“ само по себе си не води до преследване, но е вероятно да доведе до наблюдение.⁵⁰ Един от източниците обясни, че снимка, подсказваща смяна на религията, публикувана в интернет, ще бъде оценена от властите заедно с профила и дейностите на лицето, сменило религията си. Ако лицето не е имало предишна принадлежност към християнството, преди да напусне страната, то няма да бъде преследвано.⁵¹

Ако лице, сменило религията си, използва религията с политически цели, например, за да сравнява недостатъците на исляма с предимствата на християнството или друга религия в социалните медии, това би могло да бъде проблем за него, споменава източник.⁵² Повечето иранци не са много религиозни, но биха могли да възприемат смяната на религията като начин да се доближат до западните ценности и като протест срещу системата, споменава друг източник.⁵³ Въпреки това беше подчертано, че това би могло да се отнася за човек, който е направил свой собствен анализ на двете религии, а не за някой, който е използвал заучени фрази.⁵⁴

⁴³ Чужденец, който взаимодейства с християни в Иран: 6; източник в Иран, който е добре информиран за християните: 14; западно посолство (4): 47; анонимен източник: 83

⁴⁴ „Амнести интернешънъл“: 56

⁴⁵ Международна организация по миграция: 100; анонимен източник: 82

⁴⁶ „Мидъл ийст кънсърн“: 122

⁴⁷ Чужденец, който взаимодейства с християни в Иран: 6; Заместник-генерален директор на Върховния съвет за правата на човека и съдебното сътрудничество: 88; Международна организация по миграция: 100; Западно посолство (1): 29, 30

⁴⁸ Западно посолство (3): 36; „Мидъл ийст кънсърн“: 124

⁴⁹ Западно посолство (3): 36

⁵⁰ „Мидъл ийст кънсърн“: 124; анонимен източник: 82

⁵¹ Анонимен източник: 81, 82

⁵² Анонимен източник: 81

⁵³ Чужденец, който взаимодейства с християни в Иран: 2

⁵⁴ Анонимен източник: 81

Според два източника само по себе си едно кръщение няма значение.⁵⁵ Чужденец, който взаимодейства с християни в Иран, отбеляза, че е съмнително дали би имало значение за властите, дали лицето, сменило религията си, е приело кръщение.⁵⁶ „Мидъл ийст кънсърн“ смята, че едно кръщение, което е документирано, може да обезпокои властите и да се окаже проблематично.⁵⁷

1.3 Наскоро проведени съдебни дела, свързани с домашни църкви и лица, сменили религията си

Лица, сменили религията си с християнство, обикновено не биват обвинени във вероотстъпничество;⁵⁸ делата за смяна на религията обикновено се разглеждат като въпроси, свързани с националната сигурност⁵⁹ които се разглеждат от Револуционния съд.⁶⁰ Един от източниците добави, че властите възприемат дейности, свързани със смяната на религията, като политически дейности.⁶¹

Обикновено в случаите, свързани със смяна на религията, не се прилага смъртно наказание.⁶² Западно посолство (4) подчерта, че прилагането на смъртното наказание в Иран е свързано с дела за наркотици и убийства, а по-рядко с важни политически дела.⁶³ Западно посолство (1) отбеляза, че през последните 10 години не е издадена смъртна присъда за смяна на религията.⁶⁴

Властите не започват дела срещу лица, сменили религията си, и никой в Иран не е бил арестуван единствено поради смяна на религията, заявява западно посолство (4).⁶⁵ „Мидъл ийст кънсълтънзи сървисиз“ [Middle East Consultancy Services] добави, че в Наказателния кодекс няма законодателни актове за вероотстъпничество, но много лица, сменили религията си, са жертви на преследване.⁶⁶

Организаторите на домашни църкви могат да рискуват да бъдат обвинени в извършване на „престъпления срещу Бог“, които биха били наказани със смъртно наказание, заяви източник. Източникът обаче нямаше информация за каквито и да било случаи, в които това обвинение е довело до реално екзекутиране на обвиняемия.⁶⁷

Що се отнася до наказателното преследване на членовете на домашни църкви, един от източниците заяви, че вероятно то ще засяга само ръководителите на домашните църкви,⁶⁸ докато друг източник каза, че това се отнася както за маловажните случаи, така и за ръководителите на домашните църкви.⁶⁹

⁵⁵ Анонимен източник: 70; „Амнести интернешънъл“: 52

⁵⁶ Чужденец, който взаимодейства с християни в Иран: 9

⁵⁷ „Мидъл ийст кънсърн“: 123

⁵⁸ „Мидъл ийст кънсърн“: 113; „Мидъл ийст кънсълтънзи сървисиз“: 135

⁵⁹ „Амнести интернешънъл“: 53; „Мидъл ийст кънсърн“: 113; западно посолство (3): 37, 40

⁶⁰ „Амнести интернешънъл“: 58

⁶¹ Чужденец, който взаимодейства с християни в Иран: 2

⁶² Западно посолство (1): 29; западно посолство (4): 47, 48; Заместник генерален директор на Върховния съвет за правата на човека и съдебното сътрудничество: 88

⁶³ Западно посолство (4): 48

⁶⁴ Западно посолство (1): 29

⁶⁵ Западно посолство (4): 47

⁶⁶ „Мидъл ийст кънсълтънзи сървисиз“: 135

⁶⁷ Западно посолство (4): 48

⁶⁸ Западно посолство (3): 40

⁶⁹ „Мидъл ийст кънсърн“: 113

Образуването на групи в Иран е наказуемо, отбелязва източник. Съгласно член 498 от ислямския наказателен кодекс на Иран, „създаването на група, съставена от повече от двама души с цел да се навреди на националната сигурност“, може да бъде наказано с присъда от 10 години лишаване от свобода.⁷⁰ Като пример за отправено такова обвинение, два източника подчертаха случая от март 2017 г., когато на човек, приел християнството, на име Ебрахим Фирузи, беше издадена петгодишна присъда за „създаване на група за увреждане на националната сигурност“.^{71, 72}

При подчертаване на скорешни случаи на дела, няколко източника споменаха случая Надерхани [Naderkhani].⁷³ Надерхани беше осъден на смърт през 2012 г., но по-късно бе освободен. Той е задържан отново през май 2017 г. и осъден на десет години затвор за разпространяване на домашни църкви и „ционистко християнство“. Делото му е обжалвано от неговия адвокат.⁷⁴

Беше споменат и случаят Мариам Нагаш Заргаран [Maryam Naghash Zargaran].⁷⁵ Заргаран беше освободена от затвора „Евин“ на 1 август 2017 г., след като е прекарала повече от четири години в затвора. Тя бе осъдена от клон 28 на Революционния съд за „събиране и тайно заговорничене срещу националната сигурност“ през 2013 г. Във връзка с нейното освобождаване ѝ е забранено да напуска Иран за шест месеца.^{76, 77}

Друг случай, посочен пред делегацията, е случаят с пастор Виктор Бет Тамраз [Victor Bet Tamraz].⁷⁸ През юли 2017 г. пастор Виктор Бет Тамраз бе осъден на 10 години лишаване от свобода по обвинение, че на 26 декември 2014 г., на коледно тържество в дома му в Техеран, той е извършил „евангелизъм“, незаконна дейност на домашна църква и други действия „срещу националната сигурност“ и „обиждащи светостта“.⁷⁹

„Мидъл ийст кънсърн“ информира делегацията за случай от 2016 г. На 26 август 2016 г. служители по сигурността от Министерството на разузнаването и сигурността (МРС) нахлуха на пикник във Фирузку в планината Алборз, североизточно от Техеран. Служителите на МРС отведоха пет души; мъжете бяха Мохамад Денави [Mohammad Dehnavi], Хади Асгари [Hadi Asgari], Амин Афшар Надери [Amin Afshar Naderi] и Рамиел Бет Тамраз [Ramiel Bet Tamraz], които бяха членове на Петдесятната асирийска църква в Техеран, преди тя да бъде закрыта от Министерството на вътрешните работи на Иран през март 2009 г. Денави, Асгари и Надери са сменили религията си и са приели християнството. Бет Тамраз е асириец по етнос. На 10 октомври 2016 г. Рамиел Бет Тамраз и Мохамад Денави бяха освободени, след като всеки от тях е внесъл гаранция, равняваща се на 33 000 щ.д. По това време те не са били информирани за обвинения срещу тях. Мохамад Денави беше освободен след подписване на

⁷⁰ „Амнести интернешънъл“: 55

⁷¹ „Мидъл ийст кънсърн“: 132; „Мидъл ийст кънсърн“: 119

⁷² „Християнска новинарска мрежа на фарси“, „Иранският съд потвърди присъда за пет години затвор за лице, преминало към християнството“, 31 март 2017 г., <https://fcnn.com/en/?p=931>

⁷³ „Амнести интернешънъл“: 59; „Мидъл ийст кънсърн“: 121; анонимен източник: 79

⁷⁴ „Амнести интернешънъл“: 59; „Мидъл ийст кънсърн“: 121

⁷⁵ „Мидъл ийст кънсърн“: 137; западно посолство (3): 42

⁷⁶ Център за човешки права в Иран, „Лице, приело християнството, е освободено от затвора в Иран, получило е забрана да пътува“, 22 август 2017 г., <https://www.iranhumanrights.org/2017/08/christian-convert-released-from-prison-in-iran-slapped-with-travel-ban/>

⁷⁷ Център за човешки права в Иран, „Прието в болница лице, приело християнството, е върнато в затвора без лечение“, 31 май 2016 г., <https://www.iranhumanrights.org/2016/05/maryam-naghash-zargaran/>

⁷⁸ Източник, който е добре информиран за християните: 23; „Мидъл ийст кънсърн“: 115

⁷⁹ „Християнска новинарска мрежа на фарси“, „Иран: християните са изправени пред присъди на продължителен престой в затвор“, 10 юли 2017 г., <https://fcnn.com/en/?p=1370>

споразумение, че няма да участва в домашни църкви. След това мъжете са обвинени в „действия срещу националната сигурност“ и „организиране и създаване на домашни църкви“.⁸⁰

През май 2017 г. Надери е осъден на 15 години, а Асгари - на 10 години. Законният представител на тези мъже е подал жалба за отмяна на присъдите. Надери най-накрая е освободен под гаранция на 25 юли 2017 г. Асгари остава в ареста и не може да събере гаранцията, искана за условното му освобождаване. Той е бил подложен на силен натиск по време на разпитите.⁸¹

Членовете на една домашна църква или ръководителите ѝ, които са освободени под гаранция, понякога са насърчавани от властите да напуснат страната, ако са известни.⁸²

Друго дело на Революционния съд, споменато от източниците, включва делото Сина Дехган [Sina Dehghan] от май 2016 г. Дехган беше обвинен в провеждането на кампания за протест на учители и богохулството чрез писане онлайн и осъден на смърт чрез екзекуция. Той беше арестуван през октомври 2015 г. и решението на съда е обявено от Революционния съд в Арак през май 2016 г.⁸³ Присъдата е потвърдена от Върховния съд на страната.^{84, 85} Освен това пред делегацията бе подчертано, че от юни 2017 г. съдия Машалла Ахмадзадех от клон 26 на Революционния съд в Техеран е издал присъди за дълъг престой в затвор на най-малко 11 лица, сменили религията си и приели християнството и на бившия ръководител на асирийската Петдесетна църква в Иран.^{86, 87}

⁸⁰ „Мидъл ийст кнсърн“: 116

⁸¹ „Мидъл ийст кнсърн“: 117

⁸² Анонимен източник: 72; „Мидъл ийст кнсърн“: 107

⁸³ „Християнска новинарска мрежа на фарси“, „Иран: смъртна присъда за лице, приело християнството, 2 септември 2016 г., <https://fcnn.com/en/?p=392>

⁸⁴ „Мидъл ийст кнсълтънси сървисиз“: 136

⁸⁵ „Индипендънт“ [Independent], „Иранец осъден на смърт за „обида срещу исляма“ чрез приложение за съобщения“, 30 март 2017 г.

<http://www.independent.co.uk/news/world/iranian-man-sina-dehgham-death-sentence-insult-islam-muslim-line-messaging-app-arak-prison-amnesty-a7658466.html>

⁸⁶ Център за човешки права в Иран, „11 лица, сменили религията си и приели християнството са получили присъди за дълъг престой в затвор в Иран за по-малко от два месеца във фалшифицирани процеси“, 20 юли 2017 г., <https://www.iranhumanrights.org/2017/07/11-christian-converts-issued-long-prison-sentences-in-iran-in-less-than-two-months/>

⁸⁷ Западно посолство (3): 43

Приложение А: Източници, с които са проведени консултации

1. Чужденец, който взаимодейства с християни в Иран
2. Източник в Иран, който е добре информиран за християните
3. Западно посолство (1)
4. Западно посолство (2)
5. Западно посолство (3)
6. Западно посолство (4)
7. „Амнести интернешънъл“
8. Анонимен правен източник
9. Анонимен източник
10. Заместник-генерален директор на Върховния съвет за правата на човека и съдебното сътрудничество, Иран
11. Заместник-генерален директор, Главна дирекция по правата на човека и жените, Министерство на външните работи, Иран
12. Международна организация за миграция
13. „Мидъл ийст кънсълтънзи сървисиз“
14. „Мидъл ийст кънсърн“

Приложение Б: Бележки от срещите

Среща с чужденец, който взаимодейства с християни в Иран

Техеран, 11 септември 2017 г.

Домашни църкви и лица, сменили религията си

Контрол върху домашните църкви и лица, сменили религията си

1. Що се отнася до контрола на властите върху домашните църкви, източникът предполага, че те са били под наблюдение, но няма конкретна информация по този въпрос, тъй като източникът не е имал контакт с домашни църкви. Източникът посочва, че ръководителите на домашните църкви не биха използвали обикновени комуникационни канали, посредством които властите да могат да ги проследят.
2. Има промяна в начина, по който иранските власти възприемат християните като цяло. Параноята е започнала след зелената революция през 2009 г., тъй като се възприема, че християните привнасят идеи за свобода. Тъй като страната е станала по-отворена, властите са засилили действията си срещу свободомислието. Повечето иранци не са много религиозни, но биха могли да възприемат смяната на религията като начин да се доближат до западните ценности и като протест срещу системата. Дейностите, свързани със смяна на религията, са преследвани от властите, тъй като властите възприемат тези дейности като политически.
3. Конгрегациите в Иран са силно разделени. Те са имали общи служби, но властите не са ги позволявали, така че те вече не се провеждат. Властите са взели решение, че меси не може да бъдат провеждани на фарси. Арменските църкви са провеждали служби на арменски, а протестантските - на английски език.
4. Децата от второ поколение, напр. с ирански баща и европейска майка, не могат да бъдат християни и не могат да посещават служби.
5. Ако има голяма служба в една от признатите църкви, властите ще проверят хората, които присъстват. Понякога властите изпращат хора в признатите църкви, за да поискат да бъдат кръстени, за да проверят дали църквата подтиква към смяна на религията чрез кръщение. Има обща параноя в рамките на признатите конгрегации спрямо новодошлите. Би било твърде опасно за установените църкви да им позволяват да влизат. Следователно лица, сменили религията си, които са се завърнали от чужбина, имат възможност да се обърнат само към домашните църкви.
6. Лица, сменили религията си, които се върнат от Европа след отхвърлено искане за убежище и кажат на своите семейства, че при тяхното искане за предоставяне на убежище са сменили религията си, вероятно ще имат проблеми. Дори и да не изпъкват при завръщането си, може да имат проблеми със семейството си, което може да мисли, че ще създадат проблеми за него. Вероятно няма да ги докладват на властите. Източникът не разполагаше с никаква конкретна информация за семействата в Иран, които да са срещнали проблеми, защото член на семейството е сменил религията си открито в Европа.

Последващи действия на органите в случаи, свързани с членове на домашни църкви и лица, сменили религията си

7. Що се отнася до това кой ще докладва дадена домашна църква, източникът информира делегацията, че това може да бъде направено от съсед; в противен случай властите нямат възможност да разберат за домашните църкви. Това е единственият начин, по който властите биха разбрали за тях, защото хората са много дискретни. Източникът е чул, че властите биха опитали да преследват ръководителите и да им издадат тежки присъди, но обикновените членове също могат да рискуват да бъдат лишени от свобода.
8. Ако извършвате мисионерска работа в Иран, рискувате да попаднете в беда.
9. Източникът има информация за трима души от католическата конгрегация, които са арестувани. Те са деца на католици, но са родени в Иран и следователно са официално мюсюлмани. Източникът не знае дали за властите има някаква разлика дали сте кръстени в Иран или не. Ако се върнете в Иран като кръстени, може да имате проблем, ако го обявите публично.
10. Тази година (2017 г.) някои монахини от Католическата църква бяха претърсени и лаптопите им бяха взети. Официалната причина е мисионерската работа. Сега монахините се страхуват и не се осмеляват да провеждат меси.

Неотдавнашни съдебни дела, свързани с домашни църкви и лица, сменили религията си

11. Източникът не е имал информация за никакви съдебни дела или официални обвинения срещу християни.

Среща с източник в Иран, който е добре информиран за християните

Техеран, 13 септември 2017 г.

Положението за християните като цяло

12. Според Конституцията на Ислямската република „официалната религия на Иран е шиитски ислям на дванадесетте имама“ (член 12). Следващият член 13 гласи, че: „Зороастрийците, евреите и християните иранци се считат за единствените признати религиозни малцинства. Те могат да провеждат своите религиозни церемонии в рамките на закона. Те са свободни да извършват лични дела и религиозно образование и следват собствените си ритуали“. Вярно е, че на хартия има известна степен на „свобода на богослужението“, тъй като тези, които са част от малцинствата, могат да участват свободно в службите, които се извършват в упълномощени места за религиозни практики, но няма абсолютно никаква „свобода на религията“, тъй като всички иранци се считат за мюсюлмани и те не могат да изберат да променят религията си или да нямат религия. Смяната на религията се смята за много тежко престъпление. Следователно дейността на християнските малцинства трябва да бъде насочена и фокусирана изключително към другите християни, както по отношение на следовническите и религиозните служби, така и по отношение на социалната и благотворителната дейност.
13. Не е позволено да се провеждат християнски служби на фарси, тъй като фарси е майчин език на иранците, а иранците са мюсюлмани. Използването на фарси би било смятано за дейност за подтикване към смяна на религията. От 2012 г. насам обаче има текущ проект за официален превод - разрешен от Министерството на Ислямското Ръководство

и Култура, Ершад - на „Католическата Йерусалимска Библия“ на фарси. Тези библии са лесно достъпни в книжарниците. Също така „Университетът по религия и вероизповедания“ в Кум, който предлага обучения за всички религии, през 2015 г. превежда „Катехизис на католическата църква“ на фарси. Само тези официални преводи са позволени и се позволява да са в обръщение и да се намират в местата за поклонение.

14. В Иран - подобно на всички страни от Близкия изток – се наблюдава бягство на християни. Хората решават да напуснат страната не защото са „преследвани“ в най-строгия смисъл на думата, а защото може би искат да намерят по-добри работни места, да имат по-висок стандарт на живот и защото искат повече граждански права. Понякога те „прикриват“ тези лични желаниа и стремежи зад факта, че християните са жертва на лошо отношение в Иран. Също така е вярно, че иранците, сменили религията си, рискуват да бъдат отритнати от семействата си и така да останат без дом. Понякога те избират да напуснат страната и да поискат политическо убежище в Европа или другаде.
15. На 25 февруари 2017 г. имуществото на лазаристите в Исфакан беше изцяло конфискувано и иззето от агенти на тайните служби.
16. През септември се проведе задълбочено полицейско проучване в имуществото на сестрите Фийс де ла Шарите [Filles de la Charite] в Исфакан. Властите са конфискували всички библии на фарси, техните компютри и телефони и са разпитвали сестрите за приемането на ирански граждани в техния комплекс.

Домашни църкви и лица, сменили религията си

Контрол върху домашните църкви и лица, сменили религията си

17. „Домашните църкви“ в Иран, принадлежащи особено на евангелистите, петдесетниците, Асамблеята на Господ и други християнски деноминации, са непрекъснато в центъра на вниманието на иранските власти. Те систематично са поставяни под наблюдение и претърсвани. За съжаление, това явление се разпростря и към регистрирани и разрешени църкви. През последните четири години се наблюдава по-строг контрол върху традиционните църкви.
18. Властите преследват на първо място ръководителите на тези домашни църкви, а също и членовете им и иранците, сменили религията си, част от общността. Трудно е властите да разрушат домашните църкви, тъй като те не са структурирани и продължават да се местят от място на място. Понякога членовете им се срещат в паркове и градини около Техеран. Властите се опасяват от разширяването на явлението „домашни църкви“ в Иран.
19. Обикновено лицата, сменили религията си, представят удостоверение за кръщение, за да се опитат да формират част от християнската общност в Иран или да потърсят политическо убежище в чужбина заради преследване заради тяхната религия. Напоследък една от признатите църкви постави под въпрос процеса и качеството на подготовката на мюсюлманите иранци, преди да получат кръщение в Европа или другаде.

Последващи действия на органите в случаи, свързани с членове на домашни църкви и лица, сменили религията си

20. На 20 февруари 2017 г. две лица, сменили религията си и приели християнството - Анушех Резабакш (Вероника) [Anusheh Rezabakhsh (Veronica)] и Соиейл Заргарзадех Сани (Агостино) [Soyeyl Zargarzadeh Sani (Agostino)] бяха арестувани в Урмия.⁸⁸ На 23 юли 2017 г., 9 иранци, сменили вярата си, принадлежащи към латинската католическа църква, бяха арестувани от тайните служби / полицията в парк в Техеран. Трима от тях - Мехди Амине [Mehdi Amini], Саид Сабери [Saeid Saberi] и Милад Пошиван [Milad Poshtivan] - остават в затвора. В момента не е известно къде са задържани, какви обвинения са повдигнати срещу тях и дали се нуждаят от правна помощ. Двама от разпитваните и освободени успяха да избягат от страната.
21. Тези лица, сменили религията си, не са се кръстили в Иран. Те са получили кръщение, когато са пътували в други държави, където смяната на религията не е престъпление. Когато тези лица, сменили религията си, се завърнат в Иран, те не са посрещани в признатата конгрегация в Иран, тъй като това ще предизвика сериозни проблеми не само за конгрегацията, но и по-специално за свещеника, отговорен за църквата. Това не е първият път, когато свещениците са внимателно проверявани и застрашени поради подозрението, че приемат в своята общност иранци мюсюлмани или иранци, сменили религията си.
22. Хората основно преминават към евангелистко християнство, когато сменят религията си. Иранските власти се чудят кой подкрепя евангелските групи и подозират, че това е САЩ. Няма точни цифри за лицата, сменили религията си и приели християнството - някои оценяват броя им на 100 000, а други - на около 300 000.

Неотдавнашни съдебни дела, свързани с домашни църкви и лица, сменили религията си

23. През юли 2017 г. пасторът от петдесетната църква Виктор Бет Тамраз бе осъден на 10 години лишаване от свобода, защото беше обвинен, че на 26 декември 2014 г., на коледно тържество в дома му в Техеран, той е осъществил „евангелизъм“, незаконна дейност на домашна църква и други действия „срещу националната сигурност“ и „обиждайки светостта“.⁸⁹

Среща със Западно посолство (1)

Техеран, 11 септември 2017 г.

Домашни църкви и лица, сменили религията си

Контрол върху домашните църкви и лица, сменили религията си

24. Що се отнася до контрола на иранските власти върху домашните църкви, западно посолство (1) приема, че властите нямат контрол върху домашните църкви. Повечето от домашните църкви в Иран са неизвестни за обществеността. Доколкото е известно на Западно посолство (1), съществуват

⁸⁸ „Ситизън Гоу“ [Citizen Go], „Иран: Освободете приелите християнството Ануше Реза-Бакш и Сохаил Загарзад-сани!“, 04 април 2017 г., <http://citizengo.org/en/pr/47043-iran-release-christian-converts-anoushe-reza-bakhsh-and-sohail-zagarzade-sani> ⁸⁹ „Християнска новинарска мрежа на фарси“, „Иран: християните са заплашени от продължителни присъди“, 10 юли 2017 г., <https://fcnn.com/en/?p=1370>

около 30 000 домашни църкви в страната. Повечето от тях (около 80%) са свързани с Петдесятната църква.

25. Християнската общност в Иран е една от най-малките и най-малко активни сред немюсюлманските общности в страната.

Последващи действия на органите в случаи, свързани с членове на домашни църкви и лица, сменили религията си

26. Обикновено иранските власти узнават за конкретна домашна църква, когато получат сведение например от ядосани съседни. Малко вероятно е членовете на семейството, близките роднини или някой, когото познавате, да съобщят на полицията за участието ви в домашна църква. Източникът добави, че може да се случи това полицията да влезе в домашна църква, без да създаде дело за нея. Ако властите се намесят, собственикът на апартамента ще бъде предупреден. Ако полицията открие човек в домашна църква, който вече е известен на властите, той или тя може да рискува да бъде арестуван. Да се избегне арест посредством плащане би било възможно, ако само участвате в домашна църква, а не в смяна на религията. Източникът добави, че дори и да е известно, че човекът е бивш мюсюлманин, сменил религията си, дали ще бъде освободен зависи от размера на платената сума.
27. На въпрос дали наскоро е имало промени в контрола на властите върху домашните църкви и лица, сменили религията си, източникът отговори, че е контролът е бил на едно и също ниво през последните няколко години.
28. Освен домашните църкви, съществуват секти и религиозни общности; повечето от тях провеждат религиозни събирания. Според становището на източника, тези секти и религиозни общности си правят срещи по-често и по-открито, отколкото лицата, сменили религията си и приели християнството. Не е задължително да съществува заплаха срещу религиозните малцинства, докато никой не съобщи за тях на иранските власти. Общото правило е да не се извършва смяна на религията. Дори и Свидетелите на Йехова не пристъпват към смяна на религията в Иран.

Неотдавнашни съдебни дела, свързани с домашни църкви и лица, сменили религията си

29. Източникът информира, че е много разпространено бившите мюсюлмани и настоящи преминали към християнството да твърдят, че са мюсюлмани, за да избегнат проблеми с властите. Официално, да се произнесе символа на ислямската вяра означава, че човек ще бъде смятан за мюсюлманин. Ако откажете да го направите, можете да рискувате да получите смъртна присъда; смъртна присъда за смяна на религията не е издавана през последните 10 години.
30. Ако активно устоявате на религията си, ще се сблъскате с проблеми, но ако практикувате религията си в личния си живот, няма да имате проблеми с властите.
31. Доколкото е известно на източника, последният съдебен процес, включващ лице, сменило религията си и приело християнството, е делото на Ибрахим Фирузи [Ibrahim Firouzi]. Фирузи бе осъден на 5 години затвор през 2015 г. поради обвинение за разпространение на 12 000 Библии.

Среща със Западно посолство (2)

Техеран, 10 септември 2017 г.

Домашни църкви и лица, сменили религията си

Контрол върху домашните църкви и лица, сменили религията си

32. Посолството нямаше информация за контрола върху домашните църкви и лица, сменили религията си. Освен това източникът посочва, че ислямът е отправна точка, която помага на мюсюлманите да се чувстват силни. Смяната на религията е голям проблем както формално, така и емоционално. Това би създавало голям проблем с властите. Католическите църкви вече не могат да проповядват на фарси, така че изглежда, че има намаление на толерантността от страна на властите.

Среща със Западно посолство (3)

Техеран, 12 септември 2017 г.

Домашни църкви и лица, сменили религията си

Контрол върху домашните църкви и лица, сменили религията си

33. В Иран смяната на исляма с друга религия е забранено от закона.
34. Ако не сменяте религия или не популяризирате домашна църква, властите няма да знаят за вас.
35. Източникът не счита, че иранските власти наблюдават домашните църкви в по-голяма степен в момента спрямо преди. Властите наблюдават в по-голяма степен социалните медии и онлайн дейностите. Освен това властите са по-добре информирани за дейности, заплашващи установената система.
36. Що се отнася до иранските граждани, търсещи убежище в Европа, които са сменили религията си и приели християнството и са го обявили в социалните медии (техните страници във „Фейсбук“), източникът каза, че е трудно да се каже дали властите ще разберат за това. Ако лицата, сменили религията си са вдигнали много шум за това, те могат да бъдат арестувани и разпитвани при завръщането им в Иран. Последващият процес зависи от това, което завърналите се лица съобщят на властите.
37. Източникът даде информация, че се е разбрало за претендиране за смяна на религията и приемане на християнството в случаите на кандидатстване за убежище. Що се отнася до въпроса дали смяната на религията е реална, западно посолство (3) посочи, че лицата, сменили религията си могат лесно да го отрекат. Ако не са на високо обществено положение и не участват в разпространението на християнството или дейности, които се възприемат като заплаха за националната сигурност, източникът не смята, че лицата, сменили религията си, ще получат тежко наказание.
38. Западно посолство (3) не разполагаше с никаква конкретна информация за случаи, включващи връщане в Иран на лица, сменили религията си и приели християнството.

Последващи действия на органите в случаи, свързани с членове на домашни църкви и лица, сменили религията си

39. Домашните църкви са под наблюдение, но не всички домашни църкви са известни. Ако съседите на конкретна домашна църква забележат дейности около домашната църква, може да има риск тези съседи да я докладват на властите.

Неотдавнашни съдебни дела, свързани с домашни църкви и лица, сменили религията си

40. Някои лица, сменили религията си и приели християнството, са осъдени на затвор, но обвинението от страна на властите е, че те са действали срещу националната сигурност. Вероятно само водачът на домашната църква ще бъде преследван.

41. Западно посолство (3) заяви, че рядко чува за арестуването, преследването и осъждането на лица, сменили религията си и приели християнството.

42. Що се отнася до неотдавнашните съдебни дела, източникът спомена делото Мариам Нагаш Заргаган. Заргаган е освободена от затвора Евин на 1 август 2017 г., след като е изтърпяла повече от четири години наказание за обвинение в участие в християнска мисионерска дейност. Във връзка с нейното освобождаване ѝ е забранено да напуска Иран за шест месеца. Заргаган бе арестувана през ноември 2012 г. и обвинена, че иска да купи имот в северен Иран за християнско сиропиталище.⁹⁰

43. Източникът добави, че за по-малко от два месеца от юни 2017 г. съдия Машаллах Ахмадзадех от клон 26 на Революционния съд в Техеран е издал присъди за затвор на най-малко 11 християни и на бившия ръководител на асирийската Петдесятна църква в Иран.⁹¹

44. За информация за случаи, свързани с лица, сменили религията си и приели християнството, източникът ни насочи към новинарските агенции, „Мохабат Нюз [Mohabat News] и Новинарската агенция на Активистите за правата на човека.

⁹⁰ Център за човешки права в Иран, „Лице, приело християнството, е освободено от затвора в Иран, получило е забрана да пътува“, 22 август 2017 г., <https://www.iranhumanrights.org/2017/08/christian-convert-released-from-prison-in-iran-slapped-with-travel-ban/>

⁹¹ Център за човешки права в Иран, „11 лица, сменили религията си и приели християнството са получили присъди за дълъг престой в затвор в Иран за по-малко от два месеца във фалшифицирани процеси“, 20 юли 2017 г., <https://www.iranhumanrights.org/2017/07/11-christian-converts-issued-long-prison-sentences-in-iran-in-less-than-two-months/>

Среща със Западно посолство (4)

Техеран, 12 септември 2017 г.

Домашни църкви и лица, сменили религията си

Контрол върху домашните църкви и лица, сменили религията си

45. Повечето домашни църкви са евангелистки и са много активни в търсенето на членове. Организаторите на домашните църкви са наблюдавани от властите. Но домашните църкви са доста често срещани в Иран и броят им расте. Фактът, че съществуват домашни църкви, означава, че те разполагат с възможности за действие. Много е важно обаче тези дейности да останат незабелязани, тъй като домашните църкви са незаконни в Иран.
46. Източникът добави, че официално няма проблем с католическата църква в Иран, тъй като тя е една от признатите църкви. От скоро обаче се съобщава, че църквата е била подложена на по-голям натиск, нападения и контрол и че някои от нейните членове са арестувани за участие в опит за разпространение на християнството. Има също тревожно засилване на конфискацията на църковните имоти.
47. Властите не завеждат дела срещу лица, сменили религията си, и никой в Иран не е бил арестуван само поради смяна на религията, ако смяната не е довела до други дейности, като например разпространение на християнството. За лице, сменило религията си, връзката с неговото семейство и общност може да е проблематична.
48. Прилагането на смъртното наказание в Иран е свързано със случаи на наркотици и убийства, а по-рядко с политически случаи от особена значимост. Повечето от приложените случаи са свързани със случаи на наркотици. Източникът посочва, че организаторите на домашни църкви могат да рискуват обвинения за „престъпления срещу Бог“, които биха довели до смъртно наказание, но източникът не беше информиран за каквито и да било случаи, в които това обвинение е довело до действителна екзекуция на обвиняемия.

Неотдавнашни съдебни дела, свързани с домашни църкви и лица, сменили религията си

49. Като пример за смяна на исляма с друга религия, при което се е искало смъртно наказание, посолството посочи делото Тахери [Taheri].⁹²

⁹² Г-н Тахери (основател на „Ерфан е-Халгех“ [Erfan e-Halgheh]) първоначално е осъден на 5 години затвор за богохулство през 2011 г., докато са се провеждали по-нататъшни разследвания срещу него. В крайна сметка той е осъден за „разпространение на корупцията на земята“ през 2015 г. и осъден на смърт, но оправдан след обжалване през 2016 г. Той не беше освободен и в края на 2016 г. беше обвинен в „разпространение на корупцията на земята“ за същите дейности, които формират основата на осъждането му през 2011 г. На 27 август 2017 г. Революционен съд в Техеран осъжда Али Тахери на смърт за „разпространение на корупцията на земята“ за създаването на духовната група „Ерфан-е Халгех“. („Амнести интернешънъл“, „Спешно действие, ЗАТВОРНИК ЗАРАДИ УБЕЖДЕНИЯ ОСЪДЕН НА СМЪРТ“ 31 август 2017 г., <https://www.amnesty.org/en/documents/mde13/7024/2017/en/>)

Среща с „Амнести интернешънъл“

Лондон, 3 октомври 2017 г.

Домашни църкви и лица, сменили религията си

Контрол върху домашните църкви и лица, сменили религията си

50. Властите наблюдават домашните църкви. Дали властите ще се намесят зависи от дейността на групата в домашната църква и от размера на групата.
51. Според „Амнести интернешънъл“ властите преследват както ръководителите, така и членовете на домашните църкви.
52. Що се отнася до това дали за властите има разлика дали някой сменил религията си е кръстен или не, източникът не смята, че кръщението е ключов въпрос; такъв въпрос са по-скоро връзките на лицето, сменило религията си, включително и връзките в чужбина. Източникът няма конкретен пример в тази посока.
53. По въпроса за върналите се сменили религията си иранци, търсили убежище, източникът заяви, че е възможно да бъдат разпитани и добави, че за Иран през последните две години иранските граждани, които имат връзки в чужбина, са чувствителен въпрос. Източникът предполага, че би било проблем, ако иранските граждани твърдят, че са сменили религията си в чужбина. По принцип много от тези случаи са свързани с престъпления, свързани с националната сигурност, което означава, че хората са изправени пред съдебно преследване за смяна на религията и приемане християнството като престъпление срещу националната сигурност и други престъпления, като в действителност въпросът е отричане на правото на свобода на религията.
54. Източникът предполага, че иранските власти наблюдават много активно иранците, включително тези в чужбина.

Последващи действия на органите в случаи, свързани с членове на домашни църкви и лица, сменили религията си

55. Според „Амнести интернешънъл“ властите ще реагират, ако някой докладва за член на домашна църква и за лице, сменило религията си. Знае се за присъди, свързани с образуването на групи в Иран. В Ислямския наказателен кодекс „образуване на група, съставена от повече от двама души с цел разрушаване на националната сигурност“ (член 498), може да бъде наказано с 10 години лишаване от свобода.
56. Трудно е да се каже как властите откриват, че лице е сменило религията си; много от тях не казват дори на семействата си за това.
57. Като ситуации, които биха могли да привлекат внимание и да разкрият смяна на религията, източникът посочи например ако родителите са сменили религията си и поискат учителите в училището на децата им да не преподават на децата им за исляма, те ще бъдат разкрити. Друг пример е лица, сменили религията си, пътуващи от Иран към Турция, за да участват в семинари, свързани с християнството. Честото пътуване до Турция може също така да привлече вниманието на властите, особено когато се съчетава с други дейности като посещаване на

домашни църкви. Трета ситуация, която може да предизвика подозрения от околните общности, като например на работното място, е, когато лице, сменило религията си, не участва в ислямски събития. Ислямът е проникнал в иранското общество и много от социалните норми и културни дейности са свързани с исляма. Ако не участвате в тези събития, ще предизвикате и въпроси за своята религия.

58. Що се отнася до лица, сменили религията си, преследвани от властите, източникът спомена, че засегнатото лице не винаги е информирано за обвиненията, докато не приключат разпитите, което може да отнеме месеци; Обикновено делата на лица, сменили религията си и приели християнството, се разглеждат от Революционния съд, тъй като тези случаи се разглеждат като въпроси, свързани с националната сигурност. Престъпленията не се посочват преди повдигането на официално обвинение не само при лица, сменили религията си, а като цяло при хора, преследвани за престъпления, свързани със сигурността. Не е необичайно хора да не знаят точно за какво са обвинени, а в случаите, когато съдът не издаде писмена присъда, те може да не знаят съдържанието на присъдата. В това отношение източникът добави, че адвокатът трябва да бъде назначен и признат от съда; ако адвокатът не е признат, той/тя няма да има достъп до електронната база данни, където се намират файловете за клиента им. Някои адвокати са включени от властите в списък, забраняващ да приемат специфични дела, например адвокати, които са се застъпвали за международни стандарти за правата на човека. Освен това адвокатът трябва да има постоянно местожителство в Иран.

Неотдавнашни съдебни дела, свързани с домашни църкви и лица, сменили религията си

59. Що се отнася до лица, сменили религията си и приели християнството, източникът спомена делото Надерхани. Надерхани беше осъден на смърт през 2012 г., но по-късно бе освободен. Той е задържан отново през май 2017 г. и осъден на десет години затвор за разпространяване на домашни църкви и „ционистко християнство“. Делото му е обжалвано от неговия адвокат.
60. В отговор на въпрос за неотдавнашни смъртни присъди, издадени в други случаи на смяна на религията, „Амнести интернешънъл“ спомена случая на Мохамад Али Тахери. Тахери, който е основател на духовната група „Ерфан-е Халгех“, беше арестуван през 2011 г. и осъден на смърт за „разпространение на корупцията на земята“ през август 2017 г. по обвинение в основаването на духовна група.⁹³ През октомври 2017 г. Върховният съд на Иран отхвърли смъртното наказание и изпрати делото обратно на по-ниска инстанция за по-нататъшни разследвания (по обвинение в „разпространение на корупцията на земята“).

⁹³ „Амнести интернешънъл“, „Спешно действие, ЗАТВОРНИК ЗАРАДИ УБЕЖДЕНИЯ ОСЪДЕН НА СМЪРТ“ 31 август 2017 г., <https://www.amnesty.org/en/documents/mde13/7024/2017/en/>

Среща с анонимен правен източник

Техеран, 13 септември 2017 г.

Домашни църкви и лица, сменили религията си

Контрол върху домашните църкви и лица, сменили религията си

61. По принцип лицата, сменили религията си - доколкото смяната на религията е незаконна и наказуема съгласно иранското законодателство и наказанията варират от смъртно наказание до лишаване от свобода - са били преследвани и са наказвани в Иран от началото на иранската революция през 1979 г. Такива преследвания са принудили някои християни да се прикриват и да създадат домашни църкви, където те могат безопасно да практикуват християнство.
62. Източникът посочва, че доколкото му е известно, е имало актове на насилие, преследване и лишаване от свобода, за да се предотврати смяната на религията на мюсюлманите с други религии, както и за да се заплашат домашните църкви, за да спрат смяната на религията на мюсюлманите. Източникът не е бил наясно с конкретни случаи.

Последващи действия на органите в случаи, свързани с членове на домашни църкви и лица, сменили религията си

63. Доколкото е известно на източниците, някои от членовете на домашни църкви, които са били преследвани по-рано, след освобождаването си от затвора са намерили убежище извън границите на Иран поради постоянния страх за себе си и семействата си.

Неотдавнашни съдебни дела, свързани с домашни църкви и лица, сменили религията си

64. Източникът посочва, че такива въпроси с голямо значение не се обсъждат открито в иранските официални медии.

Среща с анонимен източник

Анкара, 15 септември 2017 г.

Домашни църкви и лица, сменили религията си

Контрол върху домашните църкви и лица, сменили религията си

65. След 2013 г., когато всички църкви на „Асамблеята на Бога“ затвориха в Иран, домашните църкви започнаха да се разпространяват и е трудно правителството да оказва контрол върху тях. Домашните църкви са учредявани предимно в градове като Техеран, Шираз и Исфахан. Органите за наблюдение включват Министерството на разузнаването, разузнавателната служба на Ислямската разузнавателна гвардия (Сепак), както и разузнавателната служба на Министерството на вътрешните работи. Агенциите разполагат със собствени екипи за наблюдение в кварталите и тези звена обменят информация за религиозните малцинства. Няма координирано наблюдение на домашните църкви между различните разузнавателни агенции в Иран.
66. Органите наблюдават кварталите и идентифицират информатори, които могат да влизат в църквите. По-късно те могат да нападнат къщата и да арестуват членовете. По тази причина домашните църкви са организирани

с малък брой хора, които сменят локации и се срещат в къщите на различни членове. Църквите са организирани по пирамидален модел, при който редовните членове не познават ръководителя на домашната църква. Обикновените членове се срещат с разпространяващи християнството лица. Тъй като е добре известно, че властите подслушват телефони, членовете на домашната църква са предпазливи и изключват телефоните си много преди да стигнат до мястото си за срещи; източникът добави, че това са общите правила за сигурност, които членовете се очаква да спазват; но със сигурност може да има членове, които не спазват тези правила.

67. Църковните пастори биват преследвани в по-голяма степен спрямо обикновените членове на домашните църкви. Властите са загрижени, че пасторите ще допринесат за разпространение на движението и затова те са по-интересни. Типичният модел на преследване е чрез непрекъснато задържане и освобождаване на пасторите. Властите искат да изпратят посланието, че те са наблюдавани и че властите имат правомощия да ги арестуват.
68. Що се отнася до обикновените членове на домашните църкви и християните, наскоро приели религията, те биха могли да бъдат арестувани при нападение на домашна църква. Те обаче ще бъдат освободени отново, при условие, че няма да разпространяват християнството. Ако спрат процеса на смяна на религията, властите ще спрат да събират информация за тях. Ако лицето е влиятелно в общността, властите могат да го арестуват, за да го предупредят и да му дадат да разбере, че е наблюдаван.
69. Що се отнася до това дали някои домашни църкви са по-често преследвани от други, източникът посочва, че възприеманата сила и въздействие, които църквата може да има върху общността, са от значение, а не толкова кой финансира църквата или други фактори. Властите наблюдават домашната църква, докато не разберат кой какво върши в общността. Дали един член е преследван зависи от това, което прави, и дали този конкретен човек е известен в чужбина. Наскоро сменилите религията не са преследвани, но могат да рискуват да бъдат арестувани с цел получаване на информация за домашната църква и деморализиране на останалата част от групата.
70. Що се отнася до това дали има разлика дали лицето, сменило религията си, е получило кръщение или не, анонимният източник спомена, че през последните 10 години не е било възможно да се получи кръщение в Иран. Възможно е обаче да е имало и кръщения, тъй като може да има някои изключителни случаи. Ако лицето, сменило религията си, е получило кръщение в чужбина и се завърне в Иран, кръщението само по себе си няма да има никакво значение. Ако лицето, сменило религията си, води тих живот това, че е сменило религията си, няма да е проблем. Ако обаче лице, сменило религията си, започне да обучава другите, това ще се превърне в проблем.
71. Ако член на домашна църква бъде арестуван за първи път, той/тя обикновено би бил освободен/а в рамките на 24 часа. Ако е бил задържан в затвора, ще получи обвиненията си в рамките на 24 часа и ще се яви в съда в рамките на десет дни. В такъв случай обикновено лицето обикновено бива освободено под гаранция. Гаранцията включва членове на семейството. Размерът на гаранцията се определя от съдия, който се съветва с експерт, за да оцени сумата, например на акт за собственост. Процесът може да отнеме известно време - до един месец. Този един месец е периодът за лица, които са осъдени и лишени от свобода, за да излежат присъдата си - периодът е по-дълъг, тъй като за семействата е по-трудно да имат достъп до съдията от затвора, който трябва да придвижи делото за гаранционния процес. За арести и освобождавания преди съдебен процес и осъждане периодът е по-кратък.

72. Когато член на домашна църква или нейният ръководител е освободен под гаранция, би било възможно той да напусне страната. Беше подчертано, че властите в повечето случаи биха искали тези лица да напуснат страната, ако са добре известни. Друга възможност за ръководител на домашна църква е да спре дейностите и да обяви публично, че е спръл. Ако обаче лицето е държавен служител, властите няма да искат то да напусне страната.

Последващи действия на органите в случаи, свързани с членове на домашни църкви и лица, сменили религията си

73. Властите не действат незабавно, ако съседни или други лица са съобщили за дадена домашна църква. Властите ще наблюдават църквата и ще събират информация за нейните членове. Тази информация ще се съсредоточи върху възможните слаби места на дадено лице, например ако лицето е гей, има слабост или е участвало в политически дейности в миналото. Стратегията на властите би била да арестуват и освободят дадено лице, за да го превърнат в свой информатор. Биографията на информатора би могла да съдържа информация за лицето, която може да бъде използвана за оказване на натиск върху него: разведена жена, слаби връзки със собствената общност, заплахи срещу деца и др.
74. Ако съседите съобщят за домашна църква, ще бъде започнат процес на наблюдение. Властите имат специализирани агенти, които ще намерят начин да се включат в църквите.
75. Лица, сменили религията си, които не разпространяват християнството и които не са членове на домашна църква, не са преследвани от властите, но могат да бъдат в уязвимо положение, ако за тях е съобщено на властите от член на семейството, ако например са видени да четат Библията. Споменава се, че много семейства са верни на режима и имат член на семейството, член на Базидж. Ако в семейството има деца, те също така биха могли да информират учителите си в училище за дейности в дома си.
76. Ако едно лице, сменило религията си, подтикна към смяна на религията на работното си място, то може да бъде докладвано на полицията за сигурност на работното място (Хирасат).
77. Ако властите открият лице, сменило религията си, което извършва дейности извън неговата къща, т.е. ако започне да подтикна към смяна на религията или по друг начин да се опита да разпространява християнството, те ще започнат да наблюдават това лице. Въпреки това властите няма да предприемат никакви действия, ако лицето, сменило религията си, просто чете Библията в дома си. Властите няма да преследват вярващ християнин, ако той/тя не е активен в подтикването към смяна на религията.
78. Що се отнася до възможните промени в контрола на властите върху домашни църкви и лица, сменило религията си напоследък, беше споменато, че от 2013 г. насам няма значителни промени. Ситуацията за лице, сменило религията си, става сериозна, ако разпространява информация за християнството в иранското общество. Апаратът за сигурност ограничава правомощията си до случайни проверки, за да изплаши хората и да изпрати посланието, че те са под наблюдение.

Неотдавнашни съдебни дела, свързани с домашни църкви и лица, сменили религията си

79. Ръководителите на домашни църкви са известни на властите и са под наблюдение. Като пример беше споменат Надерхани от „Църква на Иран“. Той е бил под наблюдение, бил е и

арестуван няколко пъти. Той е бил освободен отново поради натиск от страна на международната общност.

80. Иранските власти осъзнават различните конотации, свързани със смяната на религията, и че някои иранци са сменили религията си, за да получат убежище. Твърди се, че Иран има агенти в чужбина, които да наблюдават иранските граждани. Въпреки това, не е известно до каква степен иранските власти имат капацитет да наблюдават всички. Властите не наблюдават постоянно всички; това, което властите искат, е да създадат страх сред хората, че те са наблюдавани през цялото време.
81. Ако лицето, сменило религията си, е кръстено в Турция и се завърне в Иран и не извършва никаква християнска дейност, е по-малко вероятно той/тя да има проблеми. Само ако лице, сменило религията си, използва религията с политически цели, например, за да сравнява недостатъците на исляма с предимствата на християнството или друга религия в социалните медии, това би могло да бъде проблем за него. Въпреки това беше подчертано, че при това ще се изисква от човека да прави личен анализ на двете религии, а не само да е някой, който използва заучени фрази.
82. Властите биха могли да разпитат лицето, сменило религията си при неговото връщане, ако са разбрали, че то е сменило религията си. Беше подчертано, че това ще изисква допълнителна информация, свързана с това лице, например, дали преди то е било член на домашна църква в Иран. Властите ще разгледат случая в цялост. Беше споменато, че снимка, показваща смяната на религията, публикувана в интернет, ще бъде оценена заедно с неговия профил и дейностите. Освен това беше подчертано, че ако лицето не е имало предишна принадлежност към християнството, преди да напусне страната си на произход; например неговият „Фейсбук“ е затворен за обществеността и снимките във „Фейсбук“ понякога са публикувани за кратко време и по-късно са премахнати и лицето не извършва никакви допълнителни дейности, свързани с християнството при завръщането си в Иран; лицето няма да представлява интерес за властите.
83. Лицето, сменило религията си, може да срещне проблеми в собственото си семейство и да бъде изключено от семейството си и заплашено от тях. Ако семейството на лицето работи за властите - Басидж или други - това също може да се превърне в проблем. Според анонимния източник това се основава на обикновени спекулации, а не на каквито и да било случаи, известни на източника.

Среща със Заместник-генералния директор на Върховния съвет за правата на човека и съдебното сътрудничество, Иран

Техеран, 12 септември 2017 г.

84. Първоначално Заместник-генералният директор обясни, че Съветът по правата на човека се занимава с всички въпроси, свързани с правата на човека в Иран и извън Иран. Това е правителствена институция и включва представители и членове от всички клонове в Иран, т.е. законодателни органи, изпълнителни органи и съдебната власт. Съветът е основният орган по всички въпроси, свързани с правата на човека, включително изготвянето и прилагането на политики, както и международната политика, включително

Периодичен преглед (ОПП). Съветът провежда диалози с редица държави и обменя най-добри практики в областта на правата на човека чрез тези двустранни диалози.

85. Заместник-генералният директор подчерта, че Иран е ислямска държава, която не изгонва бежанците. Той спомена за ситуацията за един милион афганистанци, които са регистрирани от ВКБООН в Иран. В допълнение към този брой, други два милиона живеят като незаконни чужденци в Иран, тъй като не са регистрирани. Иран обаче предоставя необходимите средства за тази група, включително за образование. Заместник-генералният директор сравнява ситуацията с европейските страни, които са затворили границите си, докато границите на Иран са отворени.

Свобода на религията

86. Според Иранската конституция в Иран има три признати религии (*в допълнение към исляма*). Това са християнството, зороастризмът и юдаизмът. Събрани, тези групи обхващат по-малко от 150 000 души от 80 милиона жители. За тези религиозни групи има между 300 и 500 места за поклонение. За християните, които наброяват около 100 000 души, в Иран има регистрирани 400 църкви, някои от които са признати за паметници на ЮНЕСКО. Правителството предоставя субсидия за подновяване и изграждане на църкви. За сравнение, Заместник-генералният директор спомена, че в Холандия има повече от един милион мюсюлмани, но само една джамия, построена правилно с минарета и т.н.
87. Що се отнася до смяната на религията и приемането на християнството, Заместник-генералният директор е на мнение, че иранците сменят религията си с цел получаване на убежище. След като са придобили статут, те продължават да участват в мюсюлмански церемонии. Според Заместник-генералния директор, европейските системи за предоставяне на убежище карат хората да сменят религията си, за да бъдат приети.
88. Ако иранците се завърнат в Иран, след като са използвали смяната на религията като мотив за получаване на убежище в Европа или другаде, те няма да бъдат наказани по силата на закони и подзаконовни актове за смяната на религията. Що се отнася до публичната смяна на религията, системата ще реагира, но броят на тези случаи е ограничен и иранската система се опитва при тях да бъде гъвкава. Беше подчертано, че в Иран никой не е екзекутиран поради смяна на религията.
89. Домашните църкви са незаконни, ако не са регистрирани. Представяващият религиозните малцинства в Парламента заяви, че не се интересува от домашните църкви. Заместник-генералният директор по подобен начин заяви, че домашните църкви са ненужни, тъй като християните могат просто да отидат в регистрираните църкви. Според Заместник-генералния директор, в Иран това не е голям проблем. Домашните църкви трябва да се регистрират и да получат лиценз, който според Заместник-генералния директор е нормално изискване и в други страни.

Среща със Заместник-генералния директор, Главна дирекция по правата на човека и жените, Министерство на външните работи, Иран

Техеран, 13 септември 2017 г.

Човешки права като цяло

Заместник-генералният директор подчерта, че Иран провежда диалог със страните от ЕС и други страни относно правата на човека. Въпреки това, според Заместник-генералния директор правата на човека се използват по политически причини. Съществуват двойни стандарти за правата на човека в региона. В някои страни в региона, които се считат за съюзници на САЩ и на европейските държави, дори някои основни права не се спазват, но въпреки това те не попадат в системата за наблюдение на правата на човека. Тези двойни стандарти предизвикват объркване относно истинските намерения зад позициите на западните страни по отношение на правата на човека. Трябва да се приеме, че никоя държава не е перфектна по отношение на насърчаването и защитата на правата на човека, поради което никоя държава не е имунизирана срещу критики.

Домашни църкви и лица, сменили религията си

90. Заместник-генералният директор подчерта, че според иранския Граждански кодекс няма ограничения за избор на религия за дадено лице - всеки гражданин на Иран е свободен да избере всяка религия. Заместник-генералният директор посочи приемането на ограничителни правила срещу мигрантите в Европа и последствията от такива правила, които според него водят до това мигранти да се опитват да оправдаят своите молби за убежище по такъв начин, че да получат убежище. В този процес те се чувстват задължени да прибегват до претенции въз основа на смяна на религията и приемане на християнството, за да обосноват своята позиция. Тези твърдения са безполезни, според Заместник-генералния директор. Смяната на религията има своите закони и разпоредби в ислямската юриспруденция и шариата, но няма случаи на отстъпничество и смяна на религията в съдебната система на Иран. Според него мониторингът на Иран от страна на ООН създава зле информирано мнение, че иранците, търсещи убежище, разказват истината за страната.
91. Има много иранци, които след дълъг престой не са намерили това, което търсят в Европа, и които се завръщат в Иран. Тези иранци са приветствани при връщането си обратно. Иранската администрация не е любопитна и няма да разпитва за тяхната лична история.
92. Според Заместник-генералния директор някои иранци, които търсят убежище в Европа, претендират, че са сменили религията си, за да оправдаят молбите си, но те всъщност са мюсюлмани и продължават да спазват мюсюлманските си практики. Запитан за последствията, ако някой наистина смени религията си, Заместник-генералният директор заяви, че това няма да доведе до проблеми за него. Властите не проучват хората и не правят разследвания на вярванията им. Заместник-генералният директор посочи още, че не е имало конкретна процедура за разследване на завръщащите се.
93. Някои мюсюлмански страни следват юриспруденцията на Шариата по отношение на вероотстъпничеството. Иранското общество е толерантно и не е приоритет да се прилагат строги мерки. Трудно е да се каже обаче как ще реагира семейството на лице, сменило религията си - това е личен въпрос. Някои семейства няма да го приемат.

Среща с Международната организация по миграция

Техеран, 11 септември 2017 г.

94. Международната организация за миграция в Иран (МОМ) информира, че организацията има огромно натоварване с казуси от Европа. Европейските страни получават много случаи от Иран, включително от ирански и афганистански граждани.
95. Напоследък иранците, търсещи убежище, са по-ниско квалифицирани, с по-малко умения, образование и опит в сравнение с по-ранни кандидати за убежище от Иран.
96. Трудно е да се мотивират иранците, търсещи убежище в Европа, да се върнат доброволно. Източникът обясни, че се ангажира само с доброволно връщане; доброволното връщане на иранските граждани е задължително условие за иранското правителство.
97. От януари до май 2017 г. МОМ е подпомогнала 40 иранци, търсещи убежище, за доброволно завръщане от Дания в Иран.
98. По отношение на основните причини за миграцията от Иран, МОМ информира делегацията, че мнозина търсят по-добър живот, но съществуват различни „фактори за натиск и привличане“. Повечето иранци, търсещи убежище в скандинавските страни, са добре образовани. От 2004 г. до 2010 г. основната причина за миграцията е икономическа. Днес мигрантите от Иран търсят по-добри възможности в чужбина. Въпреки това, МОМ подчерта, че е трудно да се определи основната причина за миграцията. Ако се върнат, властите ги проверяват в системите.
99. По отношение на връщането, когато са напуснали страната незаконно, МОМ информира, че е възможно да се върнат, но тогава ще бъдат разпитвани за това как са напуснали страната и през кои канали. Понякога те биват привиквани по няколко пъти.

Домашни църкви и лица, сменили религията си

Последващи действия на органите в случаи, свързани с членове на домашни църкви и лица, сменили религията си

100. Що се отнася до завръщането в Иран на лица, сменили религията си и приели християнството, МОМ заяви, че докато лицата, сменили религията си, не разгласяват този факт, те не рискуват да бъдат преследвани. МОМ добави, че иранците, търсещи убежище, могат да твърдят всичко; чрез твърдение за смяна на религията и приемане на християнството те си създават алиби.
101. Източникът обясни, че смяната на религията трябва да бъде документирана под формата например на свидетелство за кръщение. В Иран има много християни и ако те не разгласяват, че са християни, няма да се сблъскват с проблеми.
102. Що се отнася до семействата на лица, които искат да сменят религията си и да приемат християнството, в своето дело за получаване на убежище, източникът посочва, че семействата знаят, че търсещите убежище ще направят всичко необходимо, за да получат законен статут в европейска държава.

Среща с „Мидъл ийст кънсърн“

Лондон, 2 октомври 2017 г.

Обща информация

„Мидъл ийст кънсърн“ (МИК [МЕС]) събира данни от хора в страната, както и от хора, които са избягали от нея. Организацията разполага с предишни случаи и може да идентифицира тенденциите и развитието. Хората, които са под наблюдение и са напуснали страната, не се завръщат. Източниците в Иран получават информация чрез защитени чат-приложения и не използват обикновена електронна поща. Източникът разговаря с източниците в Иран от време на време. Понякога това са членове на семействата на християни, някои от които се намират в, а други извън Иран, въпреки че членовете на семействата често не желаят да говорят с МИК, след като християнинът, който е избягал от страната, вече не е в Иран и не е в непосредствена опасност - това е така, ако семейството на християнина не е съставено от християни. Въз основа на получената информация се извършват множество задълбочени кръстосани проверки и потвърждения. Организацията извършва застъпническа работа с политици и трябва да се увери, че информацията е вярна.

Домашни църкви и лица, сменили религията си

Контрол върху домашните църкви и лица, сменили религията си

103. Според източника е налице широко разпространено наблюдение на телекомуникационната и електронната комуникация, ако сте привлекли интереса на властите. Някои ключови думи служат като основа за електронното наблюдение; напр. ако въведете „Църква“, „Исус“, „Християнство“, „Кръщение“ в интернет, това ще бъде проследено от властите. Ако например изпратите като съобщение думата „Исус“ на християнско телевизионно шоу, рискувате да получите в отговор текстово съобщение, което гласи: „Вие участвате в нещо, в което не трябва да участвате“. Съществуват и информации за хора, които са следени на улицата.

104. Според източника властите изпращат хора, които смятат за надеждни, за да проникнат в домашните църкви. След като църквите бяха затворени през 2013 г. и службите на фарси в църкви бяха забранени, християните (иранци християни от мюсюлмански произход), които дотогава са посещавали църковните служби, вместо това са започнали да посещават домашни църкви. Те са лесно разпознаваеми, тъй като властите са поискали затворените църкви да регистрират членовете си пред властите, така че тези хора трябва да бъдат много внимателни. За домашните църкви може да е трудно да предотвратят проникването на агенти, тъй като властите използват за проникване лица, които се преструват, че са сменили религията си, за да разрушат домашните църкви и да разкрият информация за членовете и ръководителите им. Членовете на домашна църква може да са пет или десет, но максимум 12 души и колкото по-голяма става домашната църква, толкова по-трудно е за нея да контролира членовете си. Въвеждането в домашна църква става основно на принципа от уста на уста, така че в много голяма степен е въпрос за доверие.

Последващи действия на органите в случаи, свързани с членове на домашни църкви и лица, сменили религията си

105. Осъществява се постоянно наблюдение на обикновените членове на домашните църкви, което служи като сплашване, за да ги спре да ходят в тях. Освен това властите са склонни да арестуват ръководителите, за да разрушат църквата и да обезкуражат другите да посещават събирания и домашни църкви.

106. Според източника преместване в рамките на страната би било възможно, ако дадено лице е привлякло вниманието на властите, макар че на практика това е трудно заради семейството, което би трябвало да се премести с въпросното лице и т.н. Въпреки това Иран е голяма страна с 27 провинции и преместването е възможно временно да се избегне непосредствена опасност или арест, но не е постоянно решение. Ако се преместите, ще бъдете в благоприятно положение за известно време, но ако продължавате християнската си дейност и религиозно учение, не сте в безопасност. Напускането на страната е последна възможност и повечето хора искат да останат в Иран заради семейството си и т.н.
107. Ако член на домашна църква или ръководител бъде арестуван, обикновено гаранцията, постановена по делото, е много висока. Постановената гаранция може да варира от 20 000 до 200 000 щ.д. Ако някой, освободен под гаранция, избяга, властите могат да конфискуват собствеността му. Според източника има случаи на хора, които са били насърчавани от властите да напуснат Иран, тъй като съдебно дело със смъртна присъда ще привлече международно внимание. В тези случаи, когато лица, сменили религията си, напускат страната, властите могат да вземат парите по гаранцията; като по този начин не оставят на онези, които избягат да избягат нищо, за което да се връщат. Лицата, сменили религията си, често губят работата си, без да бъдат дадени причини. Ако никога не са ви официално повдигнати обвинения и процесът пред съда е в процес на изчакване - делото все още е активно.
108. Хади Асгари [Hadi Asgari], който беше обикновен член на домашна църква, е пример за определена висока гаранция; в крайна сметка той бе осъден на 10 години лишаване от свобода, но по време на процеса той бе освободен под гаранция в размер на 50 000 щ.д.⁹⁴
109. Като обикновен член на домашна църква, може да рискувате да бъдете редовно викани за разпит, за да бъдете тормозени и сплашвани. Рискувате постоянно наблюдение. Властите не могат да арестуват всички, но могат да преследват всеки, който има мрежа от познанства с християни или живее като християнин. Но ако не поддържате контакт с други християни или ако сте нов вярващ без мрежа от познанства около себе си, няма да бъдете преследван, освен ако вашето семейство не е много религиозно.
110. Арестите на християни не са намалели през последните години. Налице е постоянна заплаха. Ако сте член на развиваща се домашна църква, възможно е да сте по-застрашени, защото властите разглеждат развиващите се като по-голяма заплаха.
111. Обикновените членове на домашна църква могат да срещат проблеми. Ако имате домашна църква в малък град, рискувате да бъдете преследвани, защото сте по-видими. Това може да зависи и от местната власт; често местните власти, съдебните служители и съдиите възприемат себе си като защитници на Ислямска република Иран, когато наказват и спират християните да посещават църква.
112. Преследване, започнало от член на семейството на участващ в домашна църква, не е обичайно. Ако се случи, това може да е член на семейството, който е нает от правителството или чийто професионален и/или социален статус може да бъде неблагоприятно засегнат заради члена на семейството, който е християнин, като значителна част от

⁹⁴ Препратка към раздел „Неотдавнашни съдебни дела, свързани с домашните църкви и лица, сменили религията си

заетите/работещите в Иран работят в индустрии и/или институции, контролирани и управлявани от ислямското правителство.⁹⁵ Да бъдеш свързан с християнин, може например да ти струва работата. Понякога този човек трябва да докладва за вас, за да защити себе си, тъй като да скрие информация от властите за членове на домашна църква би го изложило на опасност.

Неотдавнашни съдебни дела, свързани с домашни църкви и лица, сменили религията си

113.Общата тенденция е, че властите обвиняват хората в това, че са заплаха за националната сигурност, вместо да ги обвиняват във вероотстъпничество. Това важи както за обикновените членове, така и за ръководителите на домашни църкви.

114.Сред неотдавнашните съдебни дела, свързани с лица, сменили религията си, МИК спомена няколко случая.

115.На 26 декември 2014 г. служители по сигурността нахлуха в дома на пастор Виктор Бет Тамраз по време на коледно тържество и временно арестуваха всички присъстващи. Пасторът беше задържан. Пастор Виктор е бил обвинен устно с „провеждане на евангелизиране“, злоупотреба със званието „лекар“ (използвано като кодова дума, когато хората искаха молитва за изцеление), незаконни домашни църковни дейности, сред които други обвинения, които общо съставят обвинение в „действия, насочени срещу националната сигурност“. Той бе освободен под гаранция (прибл. 110 000 щ.д.) на 1 март 2015 г.

116.На 26 август 2016 г. служители по сигурността от Министерството на разузнаването и сигурността (МРС) нахлуха на пикник във Фирузку в планината Алборз, североизточно от Техеран. Служителите на МРС отведоха пет души; мъжете бяха Мохамад Денави, Хади Асгари, Амин Афшар Надери и Рамиел Бет Тамраз, които са били членове на Петдесятната асирийска църква в Техеран, преди тя да бъде закрыта от Министерството на вътрешните работи на Иран през март 2009 г. Денави, Асгари и Надери са сменили религията си и са приели християнството. Бет Тамраз е асириец по етнос. На 10 октомври 2016 г. Рамиел Бет Тамраз и Мохамад Денави бяха освободени, след като всеки от тях е внесъл гаранция, равняваща се на 33 000 щ.д. По това време те не са били информирани за обвинения срещу тях. Въпросите по време на разпита обаче са били свързани с дейността на бащата на Бет Тамраз, пастор Виктор, както и с неговата лична християнска дейност. Мохамад Денави беше освободен след подписването на споразумение, че няма да посещава домашни църкви (частна среща на християни в дом). Оттогава мъжете са обвинени в „действия срещу националната сигурност“ и „организирането и създаването на домашни църкви“, а на Бет Тамраз са отправени допълнителни обвинения, свързани с паството на неговия баща пастор Виктор. Рамиел Бет Тамраз чака изслушването си.

117.През май 2017 г. Надери е осъден на 15 години, а Асгари - на 10 години, и двамата - с двугодишна забрана за пътуване. Съдията също така увеличи размера на гаранцията за Надери и Асгари до 270 милиона томана за Надери (приблизително 80 000 щатски долара) и 170 милиона томана за Асгари (приблизително 50 000 щатски долара). Законният представител на тези мъже обжалва с цел отмяна на присъдите. Надери най-накрая беше

⁹⁵ Ислямска република Иран, чрез национализация на нефтената и газовата промишленост и други индустрии за природни ресурси контролира икономиката и трудовата заетост. В началото на 2000 г. се съобщава, че 25% от заетите са в сектора на промишлеността, който се контролира от правителството; това изключва военните и полицейски сили.

освободен под гаранция на 25 юли 2017 г. Асгари остава в ареста и не може да събере гаранцията, искана за условното му освобождаване. Той е бил подложен на силен натиск по време на разпитите.

118. На 24 юни 2016 г. са арестувани и задържани след присъствие на частно събиране Елдар Гурбанов, Юсиф Фархадов, Бахрам Насибов [Eldar Gurbanov, Yusif Farhadov, Bahram Nasibov] (граждани на Азербайджан, членове на църквата „Слово на живот“ в Баку) и иранецът християнин Насер Навард Гол-Тапех [Naser Navard Gol-Tapeh]. На 23 август мъжете от Азербайджан бяха обвинени в „извършване на мисионерска дейност“ и „пропаганда“, а на Гол-Тапех бяха отправени подобни обвинения. И четиримата бяха освободени на 29 октомври 2016 г. Тримата азербайджанци бяха внесли гаранция, еквивалентна на 80 000 щ.д. Гол-Тапех и законните представители на тримата азербайджански граждани присъстваха на 23 май 2017 г. в Техеран в заседание на Революционен съд. Те бяха официално осъдени на 10 години затвор на 5 юли 2017 г. Те чакат заседание за обжалване.
119. Ебрахим Фирузи [Ebrahim Firouzi], сменил религията си от ислям на християнство, беше арестуван за първи път на 11 януари 2011 г. и затворен за 10 месеца. Той отново е арестуван през 2013 г. и оттогава е лишен от свобода. Жалбата му е отхвърлена си и не му е било позволено да посещава майка си, която страда от рак. На 17 юли 2017 г. той започна гладна стачка, за да протестира срещу преследването на християни в Иран.
120. Мохамад Рогангир, Сорун Сарай, Сейед Биджан Фарохпур Хагиги и Ескандар Резаей [Mohammad Roghangir, Soroush Saraie, Seyed Bijan Farokhpour Haghghi, Eskandar Rezaei] са лица, сменили религията си от ислям на християнство, вкарани в затвора в Шираз, Иран заради вярата им. Ескандар Резаей бе освободен под гаранция през октомври 2017 г. Рогангир излежава шестгодишната присъда от юли 2014 г. Той беше обвинен в „действия срещу националната сигурност“ и „пропаганда срещу реда на системата“. Хагиги излежава тригодишна присъда от януари 2017 г. Той е обвинен в „действия срещу националната сигурност“. Сарай е първоначално арестуван, но след това е освободен през ноември 2015 г. Той бе арестуван отново през юли 2017 г. и е в затвора, очаквайки официални обвинения.
121. Пастор Юсеф Надаркани, Мохамадреза Омиди, Ясер Мосайебзадех и Сахей Фадай [Yousef Nadarkhani, Mohammadreza Omid, Yasser Mossayebzadeh, Saheb Fadaei] бяха първоначално обвинени в действия срещу националната сигурност и получиха тежки присъди за дейности на домашна църква и „насърчаване на ционисткото християнство“. Всеки от тях е осъден на 10 години лишаване от свобода. На 6 юли 2017 г. адвокатът от защитата получава присъдата, в която се посочва, че четиримата мъже са осъдени на 10 години лишаване от свобода заради дейност на домашна църква и „насърчаване на ционисткото християнство“. Освен това пастор Надаркани бе осъден на две години изгнание в Ник Шахр, а Омиди бе осъден на две години изгнание в Боразджан. Адвокатът обжалва присъдата и получи известие, че изслушването ще се състои на 4 октомври 2017 г.

Лица, сменили религията си

122. Може да е проблем да се върнете в Иран, ако сте сменили религията си и ако сте били известен християнин преди да напуснете страната. Ако не сте били известни на властите, преди да напуснете страната, не би било проблем да се върнете в Иран, но щом започнете да живеете в Иран и да посещавате църква, ще бъдете идентифицирани и вероятно преследвани. Разграничаването между лицата, сменили религията си заради вярвания, и тези, които са сменили религията си по други причини, е неясно и това е проблем. Някои църкви в чужбина твърде бързо извършват кръщения, което създава проблем за истинските християни. Според източника, вие можете да разберете кои са истински вярващите сменили религията си

и кои не са посредством интензивността и продължителността на практикуването на християнство от тях. Знанието за християнството не е достатъчно, за да се прецени дали някой е истински християнин; би трябвало да се вземат предвид вярата и чувствата на някого за религията. Освен това е важно да се има предвид, че много християни в Иран не получават необходимата пасторална грижа и не научават християнската теология и дори когато тяхната вяра е силна, те може да нямат подробни теологични познания.

123. Когато се върнете в Иран, властите могат да видят на летището кога сте напуснали и колко дълго сте били далеч от Иран - това е така, ако първоначално сте напуснали Иран със самолет и законно. Ако сте напуснали Иран незаконно, правителството няма да знае точната дата, на която първоначално сте напуснали страната. Що се отнася до кръщението, МИК информира делегацията, че когато дадено лице е кръстено от Църквата, има твърди доказателства за приемането от него на християнството и е издадено удостоверение, и често има снимки и др. Това би могло да е предупреждение за властите и да се окаже проблематично, когато лицето се върне обратно в Иран.

124. Ако някой е обявил своето християнство във „Фейсбук“, докато е бил в чужбина, това вероятно ще бъде проучено от иранските власти. Декларирането на смяната на религията ви във „Фейсбук“ обаче само по себе си не означава, че ще бъдете преследвани, но ще бъдете наблюдавани, ако се върнете в Иран. Ако сте открити за вашите дейности, не е невероятно да бъде осъществен арест или разпит от правителството при връщането Ви. Но да заявите, че сте християнин, когато се върнете в Иран, ще Ви обрече на живот без права и ще Ви изложи на риск. Да си християнин се смята за политическа опозиция срещу режима.

125. Според МИК няма смисъл да се говори за понятието „тихи християни“. Хората, които са християни, са принудени да образуват децата си по мюсюлмански начин и да променят или лъжат за своята религиозна идентичност. Не можете просто да сте незабележими: ще трябва да действате против вашата вяра по толкова много начини; ще трябва да лъжете за религията си например при кандидатстването за работа, при регистрация за училище и т.н., където винаги се задава въпрос за вашата вяра и религия. Ще трябва да празнувате ислямските празници Еид и други ислямски традиции, като например да ходите в джамия при погребения. Обратното би било много странно. Ислямът е общност-религия, интегрирана в иранската култура, така че дори и голямата част от иранското население да не е много религиозна, много обичаи и традиции в страната са мюсюлмански. Ще бъде забелязано, ако не участвате и лесно ще бъдете заклеймени. Ако починете като християнин, няма да можете да получите християнско погребение.

Среща с „Мидъл ийст кънсълтънси сървисиз“

Лондон, 3 октомври 2017 г.

126. От 2000 г. насам „Мидъл ийст кънсълтънси сървисиз“ (МИКС [MECS]) обслужват публичния и частния сектор на местно и международно ниво, включително британските правни кантори, британското вътрешно министерство, международните клиенти като белгийското министерство на вътрешните работи, холандската Служба по имиграция и натурализация, ВКБООН и австралийски, холандски и шведски адвокати. Основната цел на МИКС е да осигури изследвания и анализи за повишаване на качеството на решенията, взети на високи нива в публичния и частния сектор, в национален и

в международен план. Докладите на МИКС обхващат следните сфери на компетентност: изследвания, експертни доклади за страната, национални/етнически конфликти и удостоверяване на автентичност. Сред страните, обхванати от МИКС, е и Иран.

Домашни църкви и лица, сменили религията си

Контрол върху домашните църкви и лица, сменили религията си

127. Домашните църкви преобладават поради ограниченията на режима.

128. МИКС информира делегацията, че лицата, сменили религията си и приели християнството, биха могли да са жертви на произволни арести, но не винаги са осъждани.

129. Според източника Библиите и християнското богослужение на фарси са забранени.

Последващи действия на органите в случаи, свързани с членове на домашни църкви и лица, сменили религията си

130. През юли 2017 г. четири лица, сменили религията си и приели християнството, са осъдени на 10 години затвор. Те бяха обвинени, че са ционистки християни, заплашващи държавната сигурност.⁹⁶

131. През март 2017 г. две лица, сменили религията си (майка и син), бяха арестувани и техните религиозни принадлежности бяха иззети.⁹⁷

132. През март 2017 г. Ебрахим Фирузи - иранец, приел християнството, получи петгодишна присъда за „създаване на група за нарушаване на националната сигурност“.⁹⁸

133. През декември 2014 г. Докладчикът на Комитета по правата на човека (ДКПЧ) заяви, че някои от лицата, сменили религията си и приели християнството са били арестувани около Техеран на Коледа. Силите за сигурност, заяви ДКПЧ, нахлуха и влязоха в домашна църква в град Родехен, източно от провинция Техеран, за да арестуват някои лица, сменили религията си и приели християнството. Половин дузина от тях бяха освободени от ДКПЧ. Двама от тях се прехвърлиха на неизвестни места. ДКПЧ съобщава, че група от благочестиви християни са се събрали, за да се молят за раждането на Исус Христос по време на Коледа, когато няколко цивилни полицейски служители с оръжия и преносими предаватели са нахлули в и мястото, без да срещнат съпротива. Те са претърсили мястото и са конфискували компютри, книги, брошури и мобилни телефони. ДКПЧ заяви, че силите за сигурност не са показали никакво

⁹⁶ Център за права на човека в Иран, „Четири лица, сменили религията си и приели християнството, осъдени на 10 години лишаване от свобода в процес без надлежно спазване на процедурите“, 06 юли 2017 г., <https://www.iranhumanrights.org/2017/07/four-christian-converts-sentenced-to-10-years-imprisonment-in-iran-in-trial-lacking-due-process/>

⁹⁷ „Фокс Нюз“ [Fox News], „Иран арестува двама католици в нова вълна на бруталност срещу християни“, 08 март 2017 г., <http://www.foxnews.com/world/2017/03/08/iran-arrests-two-catholics-in-new-wave-brutality-against-christians.html>⁹⁸
„Християнска новинарска мрежа на фарси“, „Иранският съд потвърждава петгодишното присъда на затвора за лица, сменили религията си и приели християнството“, 31 март 2017 г., <https://fcnn.com/en/?p=931>

уважение към един от съседите, който поставил под въпрос действията на служителите, които конфискували мобилния телефон и документа за самоличност на този свидетел.⁹⁹

134. На 27 август 2014 г. специалният докладчик на ООН докладва, че най-малко 49 християни протестанти са задържани, много от които заради участие в неформални домашни църкви. През април 2014 г. силите за сигурност съобщиха, че са нахлули на служба за Великден в частен дом в южната част на Техеран и са задържали шест души: Ехсан Садеги, Нази Ирани, Мариам Асади, Али Арфа'е, Вахид Сафи и Амин Мазлуми [Ehsan Sadeghi, Nazy Irani, Maryam Assadi, Ali Arfa'e, Vahid Safi, Amin Mazloomi].¹⁰⁰

Неотдавнашни съдебни дела, свързани с домашни църкви и лица, сменили религията си

135. Източникът информира, че в Наказателния кодекс няма разпоредби за вероотстъпничество; много лица, сменили религията си, обаче, са преследвани.

136. По отношение на неотдавнашните съдебни дела, свързани с лица, сменили религията си, източникът спомена няколко дела, включително това на Сина Дехган от май 2016 г. Дехган беше обвинен в провеждането на кампания за протест на учители и богохулството чрез писане онлайн и осъден на смърт чрез екзекуция. Той беше арестуван през октомври 2015 г. и решението на съда е обявено от Революционния съд в Арак през май 2016 г.¹⁰¹ Присъдата е потвърдена от Върховния съд на страната.¹⁰² Друг случай от юни 2015 г. е по отношение на Хесамеддин Фарзизадех [Hesameddin Farzizadeh], осъден на смърт за вероотстъпничество от Наказателния съд на Мешкиншар в провинция Ардабил. Той бе арестуван през ноември 2014 г. при нападение на неговата къща от *лебас шаксиха* [lebas shakhsiha] (цивилни агенти). Той беше осъден за книгата си „От исляма до исляма“. Обвинението за вероотстъпничество произтича от споменатата книга, в която той разглежда историята на шиитския ислям и повдига въпроси за някои аспекти на шиитските вярвания.^{103,104}

137. Мариам Нагаш Заргаран е арестувана на 5 ноември 2012 г. за смяна на религията и приемане на християнството и е осъдена на четири години затвор от клон 28 на Революционния съд за „събрание и тайно съглашение срещу националната сигурност“ през 2013 г. Присъдата беше потвърдена от Апелативния съд.¹⁰⁵

⁹⁹ „Иран прес нюз“ [Iran Press News], „Нападение над домашна църква и арест на някои от християните“, 31 декември 2014 г., <http://www.iranpressnews.com/english/source/181848.html>

¹⁰⁰ Специален докладчик по въпросите на правата на човека в Ислямска република Иран, Ахмед Шахед, „Положението с правата на човека в Ислямска република Иран“, 27 август 2014 г., <http://shaheedoniran.org/wp-content/uploads/2014/09/A-69-356-SR-Report-Iran.pdf>

¹⁰¹ „Християнска новинарска мрежа на фарси“, „Иран: смъртна присъда за лице, сменило религията си и приело християнството“, 02 септември 2016 г., <https://fcnn.com/en/?p=392>

¹⁰² „Индипендънт“ [Independent], „Иранец осъден на смърт за „обида срещу исляма“ чрез приложение за съобщения“, 30 март 2017 г. <http://www.independent.co.uk/news/world/iranian-man-sina-dehgham-death-sentence-insult-islam-muslim-line-messaging-app-arak-prison-amnesty-a7658466.html>

¹⁰³ „Център за документиране на правата на човека в Иран“, „Ирански писател, осъден на смърт за вероотстъпничество“, 20 юни 2015 г., <http://www.iranhrdc.org/english/news/inside-iran/1000000588-iranian-writer-sentenced-to-death-for-apostasy.html>

¹⁰⁴ „Права на човека без граници“, Иран, 17 септември 2017 г., <http://hrwf.eu/wp-content/uploads/2017/09/Iran-FBI-2017.pdf>

¹⁰⁵ Център за права на човека в Иран, „Прието в болница лице, сменило религията си и приело християнството, е върнато в затвора без лечение“, 31 май 2016 г., <https://www.iranhumanrights.org/2016/05/maryam-naghash-zargaran/>

Приложение В: Задание

1. Домашни църкви и лица, сменили религията си

1.1. Контрол върху домашните църкви и лица, сменили религията си

1.2. Последващи действия на органите в случаи, свързани с членове на домашни църкви и лица, сменили религията си

1.3. Неотдавнашни съдебни дела, свързани с домашни църкви и лица, сменили религията си